

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 45184-08-26

לפני:

כבוד הנשיא יצחק עמית
כבוד השופט אלכס שטיין
כבוד השופט יחיאל כשר

העותרים:

1. מחמוד טובאסי עבאד
2. ואאל מחמוד טובאסי
3. תופיק שוויקי

נגד

המשיבים:

1. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
2. ראש המינהל האזרחי בגדה המערבית
3. היועץ המשפטי לממשל הצבאי בגדה המערבית
4. משטרת ישראל – מחוז ש"י / תחנת אריאל
5. שר הביטחון

עתירה למתן צו על-תנאי וצו ביניים

י"ד אלול התשפ"ו (27 אוגוסט 2026)

תאריך הישיבה:

עו"ד ג'יאת'י נאסר

בשם העותרים:

עו"ד אבי מיליקובסקי; עו"ד דניאל רגב

בשם המשיבים:

החלטה

1. העתירה שלפנינו, כמו עתירות דומות אחרות, עוסקת בתופעה החמורה של אירועי פשיעה לאומנית מצד אזרחים ישראלים (להלן: הפורעים) כנגד תושבים פלסטינים באזור יהודה ושומרון, לרבות פלישה לבתיהם, מניעת גישה לבתיהם וכן גרימת נזק לרכושם.

רקע וטענות העותרים

2. כבר בפתח הדברים יוער כי עיקרי השתלשלות הדברים המתוארים להלן אינם שנויים במחלוקת על ידי המשיבים.

ענייננו בכפר ג'אלוד שבנפת שכם, בשטח B, לא הרחק מהכפר קוסרה שעלה לאחרונה לכותרות (לרבות כפי שפורט בהודעת העדכון שהוגשה לתיק בית המשפט ביום 30.8.2026). בתמצית רבה יצוין כי בעתירה מתארים העותרים כיצד הם ובני משפחותיהם

נאלצו לעזוב את בתייהם בעקבות פלישה אלימה ומעשי בריונות שהופעלו כנגדם כנטען על ידי הפורעים. המדובר בבתייהם של העותרים 1-2, שאותם נאלצו לעזוב ביום 22.7.2026, ובביתו של העותר 3, שלפי הנטען הפך בשלב מסוים לנקודת שהייה והתמקמות עבור אותם פורעים.

3. בעתירה נטען כי ההתנכלויות לעותרים החלו ביום 19.4.2026, כאשר הקימו הפורעים אוהל על אדמותיהם הפרטיות של העותרים, בתוך שטח B. לטענת העותרים, מאז הקמת האוהל לפני למעלה מארבעה חודשים, הם היו נתונים למסכת חמורה ומתמשכת של פלישות, איומים, חסימות דרכים, יידוי אבנים, פגיעה ברכוש ובתשתיות ועוד. בכלל זה, נטען כי הפורעים הגיעו פעם אחר פעם ויידו אבנים לעבר בתייהם של העותרים על מנת להטיל אימה על יושביהם; חתכו וניתקו את קו המים; שברו ועקרו עצים; רעו את צאנם בשטח הפרטי של העותרים; הציתו רכב השייך למשפחת העותרים 1-2; וחסמו את דרך הגישה של הבתים אל הכפר ג'אלוד באמצעות אבנים גדולות. מעשים אלה יצרו, כך תואר, מציאות של ניתוק ומצור דה-פקטו על הבתים.

4. לפי העתירה, גולת הכותרת של האירועים התרחשה ביום 22.7.2026, כאשר בעקבות המצור שהוטל על בתייהם נאלצו העותרים 1-2 לעזוב את הבתים – ויאמר כבר כעת, כי לפי המידע שלפנינו מאז ועד היום, לא חזרו העותרים 1-2 לבתייהם. ביום בו נאלצו העותרים 1-2 לעזוב את הבתים, פרצו הפורעים לביתו של העותר 1 (תוך פריצת חור בקיר הבית) וניתצו דלתות וחלונות (לעתירה צורפו תמונות וסרטונים).

5. על רקע זה, וכפי שתואר, לאחר למעלה משבועיים הגיעו כוחות צה"ל למקום וסילקו את הפורעים מביתו של העותר 1 מכוח צו תפיסה שנחתם ביום 15.8.2026. ואולם, באותו שלב עברו הפורעים לביתו של העותר 2 המצוי במרחק מטרים ספורים משם. או-אז פעלו כוחות צה"ל שוב וסילקו את הפורעים גם מביתו של העותר 2, אלא שאז עברו הפורעים לביתו של העותר 3.

על פי הנטען, האירועים המתוארים לעיל התרחשו לעיני כוחות צה"ל – והעותרים אף צירפו סרטון שנראים בו חיילים ופורעים שוהים בחצר ביתו של העותר 2 ומשחקים כדורגל יחדיו.

6. עוד עולה מטענות העותרים כי ביום 24.8.2026, או בסמוך לכך, יצאו כוחות צה"ל מבתי העותרים 1-2 וכבר באותו יום, חזרו הפורעים ונכנסו לבתים. בהקשר זה

נטען כי הפורעים פרקו ציוד ואספקה במקום, וכל זאת בנוכחות רכב צבאי שעמד בסמוך (לעניין זה אף צורפו סרטונים מהנעשה במקום).

7. אם כן, בשורה התחתונה ונכון למועד הדיון שהתקיים בפנינו ביום 27.8.2026, המצב הוא שהעותרים נאלצו לעזוב את בתיהם ואילו הפורעים-פולשים שהו לסירוגין בבתים במקומם (כאשר העותרים והמשיבים חלוקים בשאלה אם הפורעים חזרו להשתכן בבתים לאחר עזיבת כוחות צה"ל).

8. על רקע האירועים המתוארים לעיל התבקשו בעתירה מספר סעדים. בין היתר, בית המשפט התבקש להורות למשיבים לפעול להשבת העותרים לבתיהם ולאבטח את חזרתם, לפתוח את דרכי הגישה לבתיהם, לרבות הסרת חסימות, ולאפשר לעותרים להכניס מזון, מים, חומרי תיקון וכל ציוד חיוני אחר על מנת להשיב את המצב לקדמותו. עוד התבקשו המשיבים לאפשר תיקון של תשתיות מים וחשמל שנפגעו.

תגובת המשיבים

9. נחזור ונאמר כי האירועים הנ"ל, שתוארו לעיל בקצרה, אינם מוכחים בעיקרם על ידי המשיבים, שמצהירים כי הם ערוכים ונכונים לאפשר חזרה מתואמת של העותרים לבתיהם – אך זאת תוך הסתייגות כי לא ניתן להקצות כוח קבוע שישהה במקום.

לטענת המשיבים, המפקד הצבאי פועל כדי להגן על תושבי האזור אך זאת בהתאם לאמצעים ולמשאבים העומדים לרשותו. בכלל זה, המשיבים פרטו את סל האמצעים שנקטים על ידם על מנת ליתן מענה לאירועים של פגיעה בתושבים פלסטינים וברכושם כלהלן:

(-) לכל חטיבה מרחבית מוקצים כוחות מג"ב אורגניים אשר מיומנים גם בעיכוב ובמעצר של פורעים.

(-) חודדו הנהלים בדבר האופן בו יש לנהוג באירועים של הפרת חוק וסדר על ידי פורעים, לרבות החובה שלא לעמוד מנגד. במסגרת זו הוצאה הנחייה בנושא במסגרת הכשרת הכוחות המגיעים לתעסוקה מבצעית בגזרה.

(-) מתקיימות פגישות שוטפות בין המח"טים לבין יועמ"ש איו"ש והיועצים המשפטיים של החטיבות, וחודדו החובות ומידת האחריות בנושא הפשיעה הלאומנית.

(-) ביום 17.7.2025 חתם מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון על צו האוסר על כל אדם להיות רעול פנים (צו בדבר איסור על כיסוי הפנים במקומות ציבוריים (יהודה ושומרון) (מס' 2242) (הוראת שעה), התשפ"ה-2025 (להלן: צו איסור כיסוי הפנים)) (נציין כי הצו הוצא ככל הנראה בעקבות הערות חוזרות ונשנות של בית משפט זה. ראו, לדוגמה, בעמ' 9 ש' 21-23 לפרוטוקול הדיון מיום 1.5.2024 בבג"ץ 8117/23 נואג'עה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (29.7.2024) (להלן: עניין נואג'עה)).

(-) נחתמו צווים להגברת האפקטיביות של צווי הרחקה והגבלה מינהליים: צו במסגרתו הוסמכה המשטרה להיכנס למקום ללא צורך בחשד סביר על מנת לפקח על קיום הוראות צו הגבלה; צו שמסמיך שוטר להיכנס לחצרים לצורך מסירת צווים מינהליים מקום שבו קיים יסוד סביר שמושא הצו נמצא במקום; וצו שמאפשר לעשות שימוש באמצעי פיקוח טכנולוגי לשם בקרה על ביצוע צו הגבלה מינהלי.

(-) נעשה שימוש בסמכויות המפקד הצבאי לשם הוצאת צווי סגירת שטח.

(-) מתקיימים מפגשים ופעולות בדרגים הבכירים של פיקוד המרכז ומחוז ש"י במשטרה.

(-) המשטרה הקצתה קו טלפון ייעודי (מס' 02-6575450) המיועד לתושבים פלסטינים, אשר פועל לצד מוקד 100 ומאויש בכל שעות היממה (גם זאת ככל הנראה בעקבות הערות בית משפט זה – ראו עניין נואג'עה, בפסקה 15; בבג"ץ 8963/23 כעאבנה נ' שר הביטחון, פסקאות 7-8 (3.2.2025)).

(-) הוקמה מפקדה משימתית במחוז ש"י ובמג"ב איו"ש, ובמסגרת זו מוסט כוח אדם לצורך טיפול בלעדי באירועי הפשיעה הלאומנית.

10. אשר לאירועים שבבסיס העתירה שלפנינו, נטען כי מקורם במאחז בלתי חוקי שהוקם בחודש אפריל 2026 ומכונה בשם "גבעת הצמב"רים" (להלן: המאחז; יצוין כי בעניינו של המאחז תלויים ועומדים מספר הליכים בפני בית משפט זה: בבג"ץ 22920-01-26; בבג"ץ 16609-07-25).

נטען כי מאז הקמת המאחז ביום 19.4.2026, בוצעו כנגדו פעולות אכיפה שמחנה פעמים וכן בוצעו פעולות שונות במישור המבצעי – הן על ידי כוחות החטיבה המרחבית שומרון, הן על ידי משטרת מחוז ש"י – לצורך טיפול במקרי האלימות "והחיכוך" במרחב זה. עוד נטען כי המפקד הצבאי חתם ביום 17.5.2026 על צו סגירת שטח המגדיר את המרחב הרלוונטי כשטח צבאי סגור, כי במרחב מוצבים כוחות באופן קבוע וכי בשבועות האחרונים אף הובא סד"כ תגבור משמעותי למרחב (כוחות חי"ר מתחלפים) נוכח החרפת האירועים. כן צוין כי מתקיימים סיורים ופטרולים יזומים במרחב. עוד נטען כי בשבועות האחרונים, נוכח אירועי "החיכוך" הרבים בגזרה והגעת כוח תגבור כאמור, פתחה החטיבה המרחבית שומרון במבצע לאכיפת החוק והסדר במרחב, שבמסגרתו, בין היתר, הרסו כוחות צה"ל מאחזים שהוקמו באזור B והחרימו ציוד בנייה. עוד צוין כי בהינתן הצורך בנוכחות קבועה של צה"ל במרחב, נתפסו בתים – ובכללם בתייהם של העותרים – "בשיטת 'בית בהגנה' על מנת לאפשר נוכחות קבועה בשטח, ומניעה מהירה ויעילה של חיכוך" (פסקה 47 לתגובה המקדמית).

11. בתגובתם, התייחסו המשיבים אף לפעולות פרטניות נוספות שבוצעו על ידם בעת האחרונה על רקע אירועי פשיעה לאומנית. כך, באירוע מיום 5.5.2026 נתפס רכב בדרכו למאחז ובו ארבעה ישראלים שזוהו על ידי הכוחות. ברכב נמצאו חומרי בנייה וציוד לבניית המאחז, שתי אלות, שני סכינים ושני מיכלי גז פלפל. אחד מהישראלים עוכב לתחנת המשטרה באריאל. כחודשיים וחצי לאחר מכן, ביום 23.8.2026, עצרו כוחות המפקדה המשימתית אזרח ישראלי במרחב המאחז והעבירו אותו לידי משטרת ישראל.

12. לצד האמור, המשיבים עמדו על קשיים בביצוע פעולות האכיפה, ובכלל זה ציינו כי "באירועי אכיפה שונים נעשו ניסיונות על ידי הישראלים לסכל את פעילות הכוחות לרבות ניסיון להתל בכוחות וליצור דיווחי שווא כדי להסיט את הקשב של הכוחות" (פסקה 54 לתגובה המקדמית). עוד עמדו המשיבים על כך שהפורעים במרחב המאחז בורחים ומתפזרים בטרם עולה בידי הכוחות לתפוס אותם ולברר זהותם; וכן על העובדה כי "גורמי המאחז מצליחים לא אחת לגייס במהירות מספר רב של פורעים לאזור האכיפה על מנת לסכל את הפעילות ולהקשות על הכוחות" (שם, בפסקה 56).

13. בשורה התחתונה, נטען כי "צווים לתפיסת בתי העותרים [...] הוצאו ביום 15.8.2026, ומשימתם של חיילי צה"ל ששהו בבתים הייתה לאבטח את המרחב מושא

העתירה" (פסקה 47 לתגובה המקדמית), וכי דין העתירה להידחות בהיעדר עילה להתערבות בשיקול דעתו של המפקד הצבאי בפעולות הננקטות על ידו לשמירת הביטחון והסדר.

הוראות לקראת המשך ההתדיינות

14. בפסק דין שניתן לפני כ-20 שנה כתבה השופטת ד' ביניש את הדברים הבאים:

"מדיניות המונעת מפני תושבים פלסטינים להגיע לאדמות השייכות להם, לשם השגת תכלית של הגנה עליהם מפני התקפות המכוונות נגדם, הינה כמדיניות המצווה על אדם שלא להיכנס לביתו על מנת להגן עליו מפני שודד האורב לו שם על מנת לתקפו." (בג"ץ 9593/04 מוראר נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון, פ"ד סא(1) 871,844 (2006) (להלן: עניין מוראר))

והנה, בחלוף כשני עשורים, לנגד עינינו מתהווה מצב שאינו כה רחוק מן התרחיש שתיארה השופטת ביניש כמצב שלא יעלה על הדעת. העותרים נאלצו לעזוב את בתיהם בעקבות חודשים ארוכים של התנכלויות ומעשי אלימות (שעל עצם התרחשותם המשיבים אינם חולקים), ומשלא עלה בידי כוחות צה"ל להבטיח הגנה מלאה על שלומם, ביטחונם ורכושם. חיש מהר השתלטו הפורעים על הבתים, גם זאת ללא מענה אפקטיבי מצד כוחות צה"ל והמשטרה. רק מעל לשבועיים ימים לאחר מכן, הוצא צו סגירה ביחס לאחד הבתים בשיטת "בית בהגנה" (שנועדה להגן על העותרים מפני ההתקפות שכוונו נגדם). אך גם בכך לא היה די, ומשעזבו כוחות צה"ל את הבית – בו-ביום שבו הפורעים והשתלטו עליו.

15. בשורה התחתונה, כעולה מן החומרים שלפנינו בעת כתיבת שורות אלה, טרם עלה בידי העותרים לשוב לבתיהם. עובדה זו מדברת בעד עצמה ואין להשלים עמה.

16. כידוע, חובתו הבסיסית של המפקד הצבאי בשטח היא לדאוג לשלום תושבי האזור ולסדר הציבורי באזור המוחזק תחת משטר של תפיסה לוחמתית. על פי הדין החל באזור והוראות הדין הבינלאומי, על המפקד הצבאי "לפעול כשלטון מתוקן, הדואג לאוכלוסיה המקומית בכל שטחי החיים... על-פי המקובל והנהוג בין עמים בני תרבות בימינו ובזמננו" (בג"ץ 591/88 טאהה נ' שר הביטחון, פ"ד מה(2) 60,45 (1991)). ודוק: "חובתו וסמכותו של המפקד הצבאי להבטיח את הביטחון באזור חלות באשר לכל בני

האדם המצויים בשטח הנתון בתפיסה לוחמתית" [ההדגשה הוספה – י"ע] (עניין מוראר, בעמ' 861).

17. בענייננו טענו המשיבים כי הם מוכנים לתאם את שובם של העותרים לבתיהם, והדגישו כי הם פועלים לשמר את אכיפת החוק והסדר באזור. עם זאת, הפעולות שפירטו המשיבים בפנינו – אשר ננקטים במענה לאלימות משולחת-רסן מצד הפורעים – סובבות בעיקרן סביב חידוד נהלים, שינויי סד"כ ושיפורים נקודתיים באמצעי האכיפה של צוים שניתנו. במישור של חלוקת האחריות בין צה"ל לבין משטרת ישראל, בדיון שהתקיים לפנינו עלה כי צה"ל משקיע אמנם מאמצים בהתמודדות עם הפורעים, אך בסופו של יום יש צורך באכיפה פלילית וב- "רגל מסיימת" (כדברי קצין האג"ם החטיבתי).

אולם, מבלי להידרש לחלוקת האחריות הרצויה בין צה"ל לבין המשטרה, בסופו של יום האחריות הכוללת רובצת על צה"ל, באשר הריבון באזור הוא המפקד הצבאי ועליו האחריות לביטחונם של הפלסטינים המקומיים.

18. בדיון שהתקיים בפנינו, העלינו מספר תמיהות ותהיות בלתי-ממצות לגבי הפעולות שננקטות כנגד הפורעים והמאחז – למשל:

א. לשאלתנו כיצד נחזים בסרטון חיילי צה"ל כשהם משחקים כדורגל עם הפורעים- הפולשים, השיב קצין האג"ם החטיבתי כי המדובר בחיילים שהגיעו ככוח תגבור, כך שהנהלים וההוראות לא היו ידועים להם; ומכל מקום, החיילים הנוגעים בדבר הודחו מלחימה בעקבות האירוע.

ב. לנוכח האירועים המרובים שתוארו בנוגע לשימוש ברכבים מצד הפורעים (כך למשל, הרכב שנתפס בדרכו למאחז ובו ארבעה ישראלים שזוהו על ידי הכוחות, והרכב שממנו פרקו הפורעים ציוד; כמו כן, הפורעים הגיעו למקום בכלי רכב שמספריהם פורטו בעתירה, ונמסרו לרשויות ובחלקם אף נחזים בסרטונים ובתמונות שצורפו) – תמהנו מדוע כוחות הביטחון לא תופסים ומחלטים את הרכבים שבהם משתמשים הפורעים. לא קיבלנו על כך תשובה.

ג. כאמור, הפורעים נחזו ותועדו כשהם שוהים בחצר, והמשיבים אף ציינו כי "פרטי האנשים הנמצאים במאחז במועד האכיפה, לרבות מספרי תעודות הזהות, נאספים ומועברים לגורמי משטרת ישראל". בהינתן שזהותם של הפורעים ידועה והם מסתובבים

בפנים גלויות, תמהנו – מהם צעדי האכיפה שננקטים כנגדם? גם על כך לא קיבלנו תשובה.

אם כן, התמונה המצטיירת היא עגומה מאוד. שאלות יש ובשפע; תשובות ראויות – פחות. נוכח ריבוי האירועים והתמשכותם, ונוכח המענה הבלתי-מספק של גורמי המשיבים בשטח ושל נציגי המשיבים בטיעוניהם לפנינו – התנהלות המשיבים בהליך דנן מעוררת קשיים של ממש.

19. אך לאחרונה כתבנו בעתירה אחרת, שאף היא מתייחסת לגירוש ולעקירה של פלסטינים ממקום מגוריהם, כי "יש להצר על כך שאנו נדרשים, ולא רק בעתירה דנן, להתנכלויות ולמעשי אלימות כמעין 'גזירת גורל', באופן שמנרמל את הדיון בשאלה באלו אמצעים על הצבא לנקוט על מנת להגן על תושבים מוגנים מפני תופעות אלה" (בג"ץ 2370/24 תורת צדק נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית, פסקה 2 (17.8.2026); ראו גם לאחרונה: בג"ץ 49617-09-24 שלאדלה נ' שר הביטחון (24.8.2026)).

20. אכן, לאחרונה עלתה לכותרות תופעת הפשיעה הלאומנית כלפי פלסטינים באזור. ברם התופעה התחילה והתעצמה כבר לפני שנים, כפי שעולה משורה של עתירות שהוגשו לבית משפט זה. רבות נכתב על כך שהתופעה פוגעת בביטחון השוטף באזור, בשל הצורך להקצות כוחות ומשאבים כדי להגן על התושבים המוגנים, ומחייבת גיוס מילואים על מנת להתמודד עם האירועים האלימים. נוסף על כך פוגעת התופעה בתדמיתה הבינלאומית של מדינת ישראל כמדינת חוק. אך בראש ובראשונה, המדובר בתופעה פסולה מכל וכל, שעומדת בניגוד לערכים ולעקרונות המוסר הבסיסיים של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, ובניגוד לעקרונות החירות, היושר והצדק של מורשת ישראל ונביאי ישראל.

21. ובחזרה למישור הקונקרטי בעתירה שלפנינו. המשיבים הצהירו כאמור כי הם נכונים לתאם חזרתם של העותרים לבתייהם, ובהמשך לכך אנו מורים כי המשיבים יתאמו עם העותרים מועד לחזרתם תוך 14 יום לביתם, על כל המשתמע מכך – לרבות כי המשיבים יאבטחו את חזרתם של העותרים, ויאפשרו להם להכניס את כל הציוד והאספקה הנדרשת לתיקון הבתים ותשתיות המים והחשמל.

22. לצד זאת, למען הסדר הטוב ובשים לב לשינויים התדירים בתשתית העובדתית – ניתן בזה צו על-תנאי המורה למשיבים לנמק מדוע לא יפעלו להשבת העותרים ובני

משפחתם לבתייהם, על כל המשתמע מכך, ובפרט ליתן טעם מדוע לא יסירו המשיבים חסימות ומכשולים שהוצבו בדרכי הגישה לבתי העותרים. תצהיר תשובה יוגש עד ליום 8.10.2026.

23. כמו כן, בהמשך להערות בית המשפט במהלך הדיון, ועל מנת שבפני בית המשפט תעמוד תמונה מלאה ביחס לטענות המועלות בעתירה, המשיבים מתבקשים להמציא במסגרת תצהיר התשובה את הנתונים הבאים:

א. אילו פעולות בוצעו ומבוצעות למניעת שובם של הפורעים למאחז ולבתייהם של העותרים ומה מידת הצלחתן.

ב. אילו פעולות בוצעו ומבוצעות על מנת למנוע את המצב, המתואר בתגובת המשיבים, לפיו הפורעים חוזרים למאחז ולאזור בתייהם של העותרים, אולם מצליחים לנוס בעת הגיע הכוחות למקום ולא נתפסים.

ג. עדכון על המשך פעולות החקירה והאפשרות להעמדה לדין של הישראלי שנעצר על ידי כוחות המפקדה המשימתית, כאמור בפסקה 52 לתגובה המקדמית מטעם המשיבים.

ד. עדכון על פעולות החקירה והאפשרות להעמדה לדין של ארבעת הישראלים שזוהו ברכב שנתפס, כאמור בפסקה 53 לתגובה המקדמית מטעם המשיבים.

ה. עדכון בנושא שקילת חילוט הרכב המוזכר בפסקה 53 לתגובה המקדמית מטעם המשיבים.

ו. עדכון בנושא חילוט רכבים נוספים ואחרים הנתפסים בהקשר ביצוע פעולות בלתי חוקיות ושהות בלתי חוקית בשטח מושא העתירה.

ז. עדכון על פעולות החקירה והאפשרות להעמדה לדין של הישראלים שפרטיהם, לרבות תעודות זהות, נאספו והועברו על ידי גורמי הצבא למשטרה, כאמור בפסקה 55 לתגובה המקדמית מטעם המשיבים.

24. הצדדים יעדכנו תיק בית המשפט לגבי חזרתם של העותרים לבתיהם, וזאת לכל המאוחר עד ליום 22.9.2026.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ו (06 ספטמבר 2026).

 יחיאל כשר שופט	 אלכס שטיין שופט	 יצחק עמית נשיא
--	---	--

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 45184-08-26

לפני:

כבוד הנשיא יצחק עמית
כבוד השופט אלכס שטיין
כבוד השופט יחיאל כשר

העותרים:

1. מחמוד טובאסי עבאד
2. ואאל מחמוד טובאסי
3. תופיק שוויקי

נגד

המשיבים:

1. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
2. ראש המנהל האזרחי בגדה המערבית
3. היועץ המשפטי לממשל הצבאי בגדה המערבית
4. משטרת ישראל – מחוז ש"י / תחנת אריאל
5. שר הביטחון

עתירה למתן צו על-תנאי וצו ביניים

צו על-תנאי

על יסוד עתירה זו שהובאה לפני בית משפט זה, מצווה בית המשפט כי ייצא מלפניו צו על-תנאי המורה למשיבים לנמק מדוע לא יפעלו להשבת העותרים ובני משפחתם לבתייהם, על כל המשתמע מכך, ובפרט ליתן טעם מדוע לא יסירו המשיבים חסימות ומכשולים שהוצבו בדרכי הגישה לבתי העותרים.

תצהיר תשובה יוגש לא יאוחר מיום 8.10.2026.

ניתן היום, כ"ד אלול תשפ"ו (06 ספטמבר 2026).

עידית מלול
מזכירה ראשית

